

8. a) Schol. Pind. O. 2, 154 sqq. (ad Theronem) σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυῖ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὡς ἄκραντα γαρύετον (-έτων Bergk) Διὸς πρὸς ὅρνιχα θεῖον] 154 c) (BCDEQ) ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Βακχυλίδην· γέγονε γὰρ αὐτῷ ἀνταγωνιστὴς τρόπον τινὰ καὶ εἰς τὰ αὐτὰ καθῆκεν. 157 a) (A) οἶον, ὡς κόρακες πρὸς αἱετὸν ἀντιβοῶντες, οὕτως οἱ μαθόντες πρὸς τὸν φύσει σοφόν. αἰνίττεται Βακχυλίδην καὶ Σιμωνίδην, ἔαυτὸν λέγων αἱετόν, κόρακας δὲ τοὺς ἀντιτέχνους. 158 d) (DQ) εἰ δέ πως εἰς Βακχυλίδην καὶ Σιμωνίδην αἰνίττεται, καλῶς ἄρα ἐξείληπται τὸ γαρύετον δυικῶς.

b) Schol. Pind. P. 2, 97 (ad Hieronem) ἐμὲ δὲ χρεών φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν] αἰνίττεται δὲ εἰς Βακχυλίδην· ἀεὶ γὰρ αὐτὸν τῷ Ἱέρωνι διέσυρεν. ibid. 131 a καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἱεὶ καλός] ταῦτα δὲ ἔνιοι τείνειν αὐτὸν εἰς Βακχυλίδην· εὔδοκιμῆσαι γὰρ αὐτὸν παρὰ τῷ Ἱέρωνι. 132 c ἡ οὕτως ὥσπερ ὁ πίθηκος σπουδάζεται παρὰ τοῖς παισὶν φαῦλος ὢν, οὕτω καὶ Βακχυλίδης παρὰ παισὶ μὲν ἄφροσιν εὔδοκιμείτω, παρὰ δὲ σοὶ δὲ σοφῷ ὅντι πίθηκος ἔστω. ibid. 163 b χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ’ αὖθ’ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος] κάγὼ οὖν εἴξω τῷ Βακχυλίδῃ τὰ νῦν, παρὰ θεῶν εὖ πράττοντι, καὶ οὐκ ἀντιβήσομαι τῇ προαιρέσει ἐπιπλεῖστον. ibid. 166 d στάθμας δέ τινος ἔλκόμενοι περισσάς ἐνέπαξαν ἔλκος ὁδυναρὸν ἔᾳ πρόσθε καρδίᾳ] ἡ ἀναφορὰ πάλιν πρὸς Βακχυλίδην. εἴληπται δὲ οὕτως ἡ διάνοια, διὰ τὸ παρὰ τῷ Ἱέρωνι τὰ Βακχυλίδου προκρίνεσθαι ποιήματα, καὶ φησιν ὅτι φέρειν δεῖ τὰ συμπτώματα τῆς τύχης. cf. 171 c et 171 d.